

Jindřichohradecký rodák František Schöbl, první československý generál.

Životní osudy profesionálního rakousko-uherského důstojníka, českého vlastence a velitele osvobození Slovenska v roce 1918.

František Schöbl se narodil 6. června 1868 v Jindřichově Hradci, v rodině gymnaziálního profesora. Po maturitě na Vyšším gymnáziu v Jindřichově Hradci se rozhodl pro dráhu profesionálního důstojníka v rakousko-uherské armádě.

V 1. světové válce velel vyšším jednotkám v Srbsku, Bosně a Hercegovině, Haliči, Bukovině a severní Itálii. Zde v září 1918 odmítl vyslat český pluk č. 21 z Čáslavi do předem ztraceného útoku a následně byl odeslán z fronty na zdravotní dovolenou.

Vyhlášení Československé republiky jej zastihlo v Jindřichově Hradci a zde jako velitel vojenské posádky přispěl ke zdárnému průběhu převzetí moci a správy města.

Počátkem listopadu 1918 odjel do Prahy, kde nabídl své služby, včetně disciplinovaného pěšího pluku č. 75 v Jindřichově Hradci.

Již 29. listopadu byl jmenován velitelem „Velitelství operujících čs. vojsk na Slovensku“. Jemu podřízeným jednotkám se do konce roku podařilo osvobodit převážnou část Slovenska včetně Košic.

Po útoku Maďarské rudé armády v červnu 1919 přesunul své velitelství z ohrožených Košic do Žiliny, za což byl odvolán z funkce.

Částečnou satisfakcí pro něj bylo již v říjnu téhož roku jmenování velitelem 9. pěší divize v Českých Budějovicích.

V roce 1922 vážně onemocněl zánětem mozkových blan a 1. října 1923 byl penzionován. Zemřel 7. srpna 1937 v Praze.